

Nieuwsbrief 7 – juli 1999

Beste Niños-donateur,

Er is weer heel wat te melden. Dankzij de blijvende steun van alle Niños-donateurs kunnen we doorgroeien. Het grote nieuws is dat we een nieuw terrein hebben gekocht. We hopen heel snel met de bouw van het Niños Kinderrestaurant te kunnen beginnen.

Verder schreef de Libelle een 2de artikel, loopt het Niños Hotel als een 'trein' en hebben we een zeer succesvolle eerste Niños-dag achter de rug. Niet het minst belangrijk is dat het met onze 12 'niños' uitstekend gaat. Allemaal opnieuw naar school, zuchtend en steunend onder de oneerlijke bergen huiswerk, zoals alle kinderen op de wereld dat doen. Het was schoolvakantie (in Peru drie maanden lang) en Jolanda is een weekje aan het strand geweest met alle jongens. Een helse tocht van 18 uur in de bus over keien en door kuilen, maar het is gelukt. In deze nieuwsbrief vertellen we over alles meer. Maar eerst willen we iedereen bedanken voor de (blijvende) steun. Vooral omdat we nu weer een spring wagen met ons nieuwe kinderrestaurant, is dat heel hard nodig. We hebben straks niet alleen ons 12-koppige Niños-gezin te onderhouden, maar willen ook elke dag 100 Peruaanse hongerlappen van een gezonde maaltijd gaan voorzien. We blijven hard doorwerken en groeten iedereen vanuit de Andes.

Het Niños Kinderrestaurant

Zoals we vorige al noemden, was het plan gevormd om een 'kinderrestaurant' te openen. Enige weken geleden hebben we dan ook al het geld bij elkaar geschaapt en een terrein gekocht, één straat bij het hotel vandaan. Op dit moment zijn we op zoek naar fondsen en middelen om de verbouwing te financieren. Al enige fondsen hebben positief op onze aanvraag gereageerd dus binnen zeer korte tijd gaan we met de verbouwing beginnen. Hopelijk kunnen we in één keer doorgaan en hoeven we wegens geldgebrek niet steeds te stoppen. We wachten geduldig af op antwoord van de andere fondsen. Het is een terrein geworden van totaal 500 vierkante meter. Op het terrein zijn ook drie winkels aan de straatkant waar we zeer waarschijnlijk een bakkerij en een wasserij gaan beginnen. Niet alleen om weer werkgelegenheid te creëren, maar ook om het project samen met de inkomsten van het hotel te kunnen financieren in de toekomst. We willen het bewust geen 'comedor' (gaarkeuken) noemen uit respect voor de kinderen. Wij denken dat het voor een kind veel uitmaakt om te zeggen dat hij/zij naar het restaurant gaat i.p.v. naar de gaarkeuken om te gaan eten. Vandaar dat we bewust voor die naam hebben gekozen. Verder blijft het idee hetzelfde van een gratis maaltijd voor kinderen die dat nodig hebben. Naast de maaltijd gaan we een educatief programma draaien speciaal gericht op mentaliteit. Actuele dingen voor de kinderen in Cusco zoals vriendschap, werken, hygiëne doorzetten, naar school gaan, luizen/vlooien, eerlijk zijn, arm/rijk zijn en vele andere onderwerpen om te proberen kinderen ook een andere wereld te laten zien dan alleen maar armoede en ellende. De bedoeling is om een groep van 100 kinderen per dag een maaltijd te geven in combinatie met dit programma. Het programma zal ongeveer 15 minuten duren en daarna worden de maaltijden geserveerd. De honderd kinderen worden verdeeld in twee groepen van vijftig kinderen omdat er in Cusco een ochtend en een middagschool bestaat. Vanaf 11.00 uur komt de eerste groep van vijftig kinderen die om 12.30 uur weer vertrekt om naar school te gaan. De tweede groep komt om 13.30 uur en blijft tot 15.00 uur. De kinderen krijgen een lidmaatschapskaart en worden steeds geregistreerd bij binnenkomst. Op die manier kunnen we ze goed volgen en zien wie er wel of niet is en eventueel waarom niet. Ook is de bedoeling om met een kinderarts te gaan werken die de kinderen gaat controleren op ziektes en/of ernstige mishandeling. Ook zijn er douches en toiletten.

De Libelle was back

Er heeft weer een nieuwe reportage gestaan in de Libelle. Journaliste Mariëtte en Sjaak de fotograaf van de Libelle zijn in Cusco op bezoek geweest. Wederom stond het artikel in het Paasnummer, net zoals 2 jaar geleden. En weer hebben we veel nieuwe donateurs gekregen door dit artikel.

Ook hebben we interviews gegeven aan een journalist van de Miami Harods, een plaatselijke krant in Cusco en aan een Frans magazine over reizen. Kortom veel publiciteit die we o.a. uiteraard goed kunnen gebruiken voor de hotel promotie.

Gezellig een weekje aan zee

De kinderen hebben weer de 'grote vakantie' achter de rug. Dit jaar had Jolanda gekozen voor Camana. Dit is een klein kustplaatsje, ongeveer 18 uur bij Cusco vandaan met de bus. Samen met Liz, die in het hotel werkt, en alle kinderen is ze op vakantie gegaan. Een hele onderneming maar zeker heel erg de moeite waard. De kinderen konden een week voor de vakantie al bijna niet meer slapen van opwinding. Nog nooit hadden ze zee en strand in het echt gezien en de fantasieverhalen waren dan ook niet van de lucht. De rugzakjes stonden al dagen volledig gepakt in de hoek van de slaapkamers ongeduldig te wachten. Toen eindelijk de dag was aangebroken, was de opwinding compleet. De heenreis verliep redelijk probleemloos. Kleine Oscar (5) vond dat hij nu wel groot genoeg was om alleen met een van de andere kinderen in de bus te zitten en niet als een baby bij Jolanda. Na een uurtje kwam hij zo af en toe eens bij Liz en Jolanda kijken of alles wel goed ging daar en om heel even tussenin te zitten. Dit herhaalde zich een paar keer en hij was dan ook erg opgelucht toen Liz voorstelde om met hem van plaats te ruilen zodat hij op de schoot van Jolanda kon gaan slapen. Dit was natuurlijk strikt omdat Liz dit voorstelde en niet omdat hij nu zo graag naast Jolanda wilde zitten. In Arequipa moest er van bus gewisseld worden om naar Camana te kunnen gaan. Dat duurde nog ruim 3 uur en iedereen was dan ook erg opgelucht toen de bus uiteindelijk stopte in Camana. In Camana waren de kinderen niet meer te houden en wilden meteen naar de zee. De kinderen wisten niet wat ze zagen. Het leken wel jonge honden die voor het eerst los werden gelaten. Zo'n grote zandbak hadden ze nog nooit gezien. Radslagen, handstand, rennen en schreeuwen, volledig losgeslagen waren ze allemaal. Liz en Jolanda schaterlachend achterlatend. Natuurlijk moest ook meteen iedereen de zee in. Dat gebeurde goed georganiseerd zoals thuis was afgesproken. Eerst de groten die na een seconde weer op het strand stonden vanwege het koude water. De kleintjes waren veel stoerder en bleven wel tien tellen langer staan. Er werden kastelen gebouwd en grote harten in het zand getekend met de namen van de vriendinnen van de oudste kinderen. 's Avonds waren er lange strandwandelingen en er werd vis gegeten in één van de restaurants op het strand. De kinderen vonden alles geweldig en raakten niet uitgevraagd over waar de zee ophield en hoeveel kilo zand er wel niet op het strand lag. Met rood verbrande hoofdjes vielen de kinderen doodmoe elke avond in slaap. Om de dag erna weer meteen dolgelukkig van het hostel, dat praktisch op het strand stond, over het strand te rennen. Toen de week voorbij was, wilde er dan ook niemand naar huis. Veel te kort, deze week vakantie. De terugreis verliep minder probleemloos dan de heenreis. 's Middags eerst met de bus weer van Camana naar Arequipa, waar 's avonds de bus weer terug zou gaan naar Cusco. De eerste uren niets aan de hand. Luis was de eerste die zich niet zo erg lekker begon te voelen en een uur later waren van de twaalf kinderen al zeven aan het overgeven. De weg was slecht omdat het had geregend en de buschauffeur had niet echt zijn beste dag. Hij reed erg stug met veel remmen en slingeren en was niet bereid om te stoppen tussendoor. In de bussen zijn geen wc's en de enige mogelijkheid was dan ook om te plassen in plastic zakjes. Aangezien we bijna alle zakjes al opgebruikt hadden, begon het echt een probleem te worden. Toen de bus uiteindelijk aankwam in Cusco kwamen daar dan ook 14 groene verschoten wezens uit, volledig onder het opgedroogde braaksel. Er kwam geen woord meer uit. Onze hotel douches bleken toch een goed medicijn en na een uurtje was iedereen weer wonderbaarlijk fit en vol verhalen over deze fantastische week.

Moederdag

“Als je niks tegen mijn juf zegt dan zeg ik welk geheim cadeau we op school maken voor Moederdag”. Moederdag is één van de belangrijkste feestdagen in Cusco. Jolanda is ook dit jaar weer overladen met liefdesgedichten, tekeningen, zelfgemaakte vaasjes, kaarten, bloemen en chocolade. De avond voor Moederdag was er zeker al 6 keer door verschillende kinderen in haar oor gefluisterd dat de dag erna toch wel een hele bijzondere dag zou worden. De twee kleinsten, Oscar en Jose, konden de volgende dag echt niet langer wachten en om 5 uur 's morgens werd er al op de deur geklopt en stonden beiden nerveus en helemaal ongeduldig met moederdagcadeaus te wachten tot de deur openging. Met veel natte zoenen en liedjes werd Jolanda wakker gemaakt waarna alle twaalf kwamen aanrennen om eindelijk de cadeaus te kunnen geven. Zelfs de medewerkers, Lourdes en Liz, Ruthy en Thomas, kwamen met bloemen en bonbons. Kortom, een hele bijzondere en emotionele Moederdag.

We gaan voor brons

Karate blijft een hot item. We hebben inmiddels twee blauwe, wat groene en een zwik oranje en gele banders in huis. Behang hoeven we niet te kopen, want er zijn een kleine 50 diploma's behaald en er is zeker 10 kilo aan gouden, zilveren en bronzen medailles gewonnen. Elke paar weken is er wel een 'campeonata' waar de jongens aan meedoen. Vooral Demetrio, Alan en Oscar zijn gepatenteerde killers en winnen eigenlijk elke keer. Oscar is nog het meest onder de indruk van zijn eigen onvermoede onoverwinnelijkheid. In totaal heeft hij nu twee gouden en twee zilveren medailles. Enkele dagen na zijn zoveelste zegetocht vertrouwde onze kleine kampioen zijn allernieuwste geheel verzonnen en even doordachte als verrassende tactiek voor de volgende keer toe: “Sabes que, (weet je,) de volgende keer ga ik brons winnen”. Omdat Jolanda zo verbaasd bleek over zoveel voorspellingskracht en plotselinge bescheidenheid, wilde Oscar het wel uitleggen: Kijk, het zit zo: ik heb nu al twee gouden en twee zilveren en nu hoef ik dus alleen nog maar brons. Dan heb ik alles. Dat de andere jongens hem uitlachen, kan hem gelukkig niet zoveel schelen. Wij weten nu met Oscar samen wat alleen de hele echte kampioenen zich kunnen permitteren. Gaan voor brons!

Luis heeft therapie

Doordat Luis licht gehandicapt is, heeft hij soms wat moeilijkheden op school. Vooral omdat hij niet snel kan schrijven. De enige manier om toch op hetzelfde niveau te kunnen blijven als de andere kinderen, is alles direct in zijn hoofd opslaan. Gelukkig is hij daar inmiddels al heel goed in geworden. Nu hij in de vijfde klas zit, begon dat langzaam schrijven toch wel een probleem te worden. We zijn daarom op zoek gegaan naar een fysiotherapeute voor Luis. Inmiddels is Fanny, de therapeute, alweer maanden bezig met de therapie en het gaat fantastisch. Luis kan niet alleen beter schrijven, maar heeft ook veel meer zelfvertrouwen gekregen. Net als alle kinderen zit hij op karate waar hij enorm trots op is. Tijdens de uitreiking van de medailles de laatste kampioenschap, heeft ook hij een gouden medaille gekregen, vooral vanwege zijn enorme inzet.

Dor, Chielderen, Majn pensul,

Het hotel levert soms leuke extra's op voor de kinderen. Zo was er een Amerikaans koppel die een goed idee had. Zij waren al een tijdje op reis en hadden niet veel geld meer om uit te geven. Ons hotel vonden ze geweldig maar iets boven hun budget. Melissa stelde voor om onze kinderen Engelse les te geven in ruil voor korting op de kamerprijs. Na dit eerst met de kinderen besproken te hebben, hebben we daar mee ingestemd. Een maand lang hebben niet alleen de kinderen, maar ook onze cafetin medewerkers, Liz en Lourdes, Engelse les gekregen. Iedereen was zeer enthousiast en we hebben na deze minicursus ook maar meteen een set boeken inclusief cassettes gekocht om te blijven oefenen. De hotelgasten worden nu door iedereen vriendelijk in het Engels begroet, maar verder dan 'gouw aar yoe' komen ze nog niet echt. Lourdes raakt vervolgens bijna in paniek als mensen haar na haar enthousiasme en moeizaam geconstrueerde openingszin meteen allerlei vragen in het Engels gaan stellen, maar is toch ook wel erg trots op haar goed afgeronde eerste cursus Engels.

Skaten 2

In de vorige nieuwsbrief schreven we over hoe onze jongens het skaten in Cusco introduceerden. We zijn een paar verjaardagen verder en hebben nu niet twee skates, maar een wagenpark van vijf. Dat is volgens de Niños-methode genoeg voor 12 personen. Als er twee zitten kan er een staan. Voordeel is dat je met een driekoppige bemanning aanzienlijk meer waarschuwendes herrie kunt produceren. Nadeel is alleen dat de bestuurbaarheid bijna even fors afneemt. Werden onze burens voorheen geteisterd door af en toe een eenpersoons zelfmoordmissie, moeten ze nu rekening houden met veel gevaarlijkere skatende jong vlees lawines.

Vrienden van Niños: de Niños Dag

De Niños-dag van 14 maart ligt alweer enige tijd achter ons. Liefst een 160-tal donateurs en belangstellenden uit het gehele land hebben deze uiterst succesvolle en ook gezellige dag in Den Haag bezocht. Door middel van fotomateriaal, video en dia's werd er op die mooie dag in maart een compleet overzicht gegeven van de mooie resultaten, die in Cusco in drie jaren zijn bereikt. De reacties waren enthousiast, zeker van die bezoekers, die nog nimmer via foto's de successen hadden gezien.

Vermeldenswaard was de warme sfeer van onze Niños familie tijdens die dag. Met behulp van een aantal vrijwilligers is de organisatie vlekkeloos verlopen. Een speciale dank is daarom op zijn plaats voor die vrijwilligers, die een belangrijke bijdrage aan de organisatie hebben geleverd.

Van de dag is een vriendenboek met foto's samengesteld, die zeer binnenkort met een bezoekster mee zal worden genomen om het onze familieleden in het verre Cusco te overhandigen. Zij kunnen dan kennismaken van die fijne Niños-dag. Vanwege het succes van deze dag wordt overwogen om in de naaste toekomst (eventueel bij aanwas van een aantal nieuwe donateurs), een dergelijke presentatiedag nogmaals te organiseren. We houden u op de hoogte.

Voor informatie over het Niños project kunt u altijd contact opnemen met ondergetekenden, zijn de vertegenwoordigers van de 'Vrienden van Niños':

- Jan Schoenmakers: e-mail: janpc@kabelfoon.nl - tel: 010-4739709 of 06 -17343108
- Jan Tops: e-mail: tops@planet.nl - tel: 0182-610515 of 06-21206247

Adresgegevens secretariaat m.i.v. 1 januari 2000

Stichting Niños Unidos Peruanos
Koninginnelaan 8
1182 AS Amstelveen
Telefoon 020-64039019
E-mail info@stichtingninos.com
Website www.ninoshotel.com